

Hitro sem ga ubogal. Poiskal in privlekel sem tri vreče, v tem pa pride naša kura, veste, tista siva kokodajsklja. S krempljem brčne preko lončka, zagleda pšenico in jo požre. Pomislite, kakšna škoda! Čemu so mi zdaj vreče? Hud sem postal na kokodajskljo in pri priči bi ji bil odrezal rep, če bi jo bil dobil. Kmalu pa mi je šinila v glavo lepa misel.

»Le počakaj, šmentana kura!« sem dejal, »drugič vsadim v lonček krompir. Za tega vem, da ga kokodajsklja ne žre!«

Ko me je zadnjič vprašala gospodična, kako je z mojo pšenico, sem ji povedal, da bi moja pšenica lepo rastla, nastavila velik klas in ko bi klas dozorel, bi ga požel in zmlatil ter bi imel pšenice za tri vreče in moke dovolj za vse praznike, ako bi mi ne bila pozobala vsajene pšenice nesrečna siva kura. Bes jo opali po repu! Želim ji, da bi se zadavila na tisti pšenici in da bi jo v nedeljo pojedli!

Mirko Kunčič

Skrbna mama

Palček Pok in palček Skok
putko mamo, kokokok,
piške njene, cipcicip,
obiskala sta ta hip.

»Vi ste, mati kokodajsa,
vedno lepša, vedno mlajša,«
prilizuje se ji Pok.
»Res je to!« pritrди Skok.

»No, no, no,« se brani mama.
»A kako godi se vama?«
»Slabo, oh,« zatarna Pok.
Putka: »Kaj je temu vzrok?«

»Veste,« Pok otožno pravi,
»mama je zbolela davi
muca srčkana in zala,
pa je naju k vam poslala:
pišk ocortih si želi.«

Putka s solznimi očmi:

»Res ste revčki, a za ham —
spojih pišk ne dam, ne dam!«

Fr. Bajt

Zrakoplov in orel

V silnih višavah sta se srečala zrakoplov in orel.

Ves vznemirjen se je obrnil kraljevski orel do brenčечега letala:

»Kdo in odkod si, ki se predrzneš kaliti mir mojega neskončnega kraljestva?«

»Mrtev stroj sem, ki mu je človeški razum odihnul zmožnost nečutnega življenja, da lahko tekmujem s teboj sleherni čas in povsod.«

»Ni mogoče: mrtev stroj z živim bitjem?!«

»Je mogoče!« ...

Nato se je s silnim, gromu podobnim šumom pognal v vrtozglave višave. Orel je strmел.

Pa glej! Nenadoma odpovedo stroji. Zrakoplov pade na zemljo in se raztrešči na tisoč drobcev.

Oddahnil si je orel: »Še sem kralj in gospodar svojih višav!«